

Het mag zo zijn dat ik inmiddels tot de lieden behoor die een beetje moeten oppassen voor besmetting met HET virus, ik weiger echter om me daar in extreme mate naar te gaan gedragen. Nu zoek ik grote mensenmassa's niet echt op, maar als ik me naar de schaakclub haast om grootse daden te verrichten vind ik het toch wel zo prettig als daar flink wat volk aanwezig is, 40-50 man zo ongeveer. Dat viel in de zomercompetitie van dit seizoen behoorlijk tegen. Op de dinsdagavonden waren er nooit meer dan 16 mensen aanwezig en het waren ook nog eens steeds ongeveer dezelfde doorzettertjes. Sfeervol was het allemaal niet echt.

Ik houd daarom mijn hart vast voor de komende interne competitie. Zal er nog wel sprake zijn van een echte, bruisende competitie? Ik kan me goed voorstellen dat het voornamelijk de "usual suspects" zijn die hun bakkes durven te vertonen en dat is een verarming van het clubgebeuren. Hoeveel clubleden willen er straks nog schaken als er een deur naar de buitenlucht openstaat en de temperaturen winters worden? Ik ben absoluut bereid een goed colbertje aan te trekken met een das, desnoods een heuse jas, als het zover komt. Maar hoeveel van mijn waarde clubgenoten zullen deze ietwat Spartaanse houding aannemen? Koningsgambiet in de vrieskou. Dan moet dat wel een heel hartverwarmend koningsgambiet worden... En dan is er nog een mogelijke complicatie: de externe competitie voor zover die op doordeweekse avonden wordt gespeeld. Acht spelers van buiten betekent dat acht spelers minder aan de interne kunnen deelnemen: het speelhol legt nu eenmaal beperkingen op. Gelukkig is daar bij onze club nu een oplossing voor gevonden, al doet die dan wel een bescheiden aanslag op de portemonnee van de vereniging. Er zijn trouwens verenigingen in de Haagse regio die een fiks probleem zullen hebben, ook al hebben ze een prachtige naam als "Schaakhuis" 😊

Natuurlijk kan er online worden geschaakt. Promoties onvolprezen Rens M. heeft in de zomermaanden een aantal speciale online-toernooien georganiseerd, blitz en rapid. Ik ga er niet vanuit dat mijn tegenstanders vals gespeeld hebben, zelfs niet als ik in mijn krant lees – bij monde van Hans Ree - dat op zeker platform wereldwijd 400.000 accounts zijn gesloten vanwege een iets te serieuze verdenking van spelen met computerassistentie. Maar ook zonder deze irritante complicatie valt het online schaken tegen. Het zal aan mij liggen, maar "er vol voor gaan" lukt me niet vanwege de vaak jolige sfeer in de chatbox, iets waar ik me niet helemaal van kan afsluiten. En iets te vaak zijn er partijen waarin – gadverdamme - seniorenmomentjes de uitslag bepalen. Nee, ik wil een tegenstander tegenover me, die aan z'n haren trekt, die met een pion zit te wriemelen, die "last heeft" van lichaamstaal, ondanks het feit dat sommige van die manifestaties wel eens storend zijn. Ik zie een duidelijke parallel met computerspellen waarin Middeleeuws uitgedoste lieden elkaar met speer, drietand en zwaard bestrijden. De clou is dat je als gamer ziet wat je aanricht, dat is de essentie. Bij het schaken is dat voor mij niet anders (en dan ook precies de reden waarom het correspondentieschaak me niet trekt, maar dat terzijde).

Goed, we gaan zien wat het nieuwe seizoen brengt, intern en extern. Ik hoop dat het knagende gevoel van onvrede over afzienbare tijd tot het verleden zal behoren. Wat zo'n leger van minuscule stekelige bolletjes al niet aan kan richten...!